

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

DRUGO ODJELJENJE

PREDMET MONTEMLIN ŠAJO PROTIV CRNE GORE

(Predstavka br. 61976/10)

PRESUDA

STRAZBUR

20. mart 2018. godine

Ova presuda je konačna ali može biti predmet redakcijske izmjene.

U predmetu Montemlin Šajo protiv Crne Gore,

Evropski sud za ljudska prava (drugo Odjeljenje) na zasjedanju Komiteta u sastavu:

Ledi Bianku, *predsjednik*,

Nebojša Vučinić,

Jon Fridrik Kjølbro, *sudije*,

i Hasan Bakirci, *zamjenik registrara Odjeljenja*,

Nakon zasjedanja na sjednici zatvorenoj za javnost 20. februara 2018. godine,

Donosi sledeću presudu koja je usvojena tog dana:

POSTUPAK

1. Predmet je pokrenut predstavkom (br. 61976/10) protiv Crne Gore koju je Sudu podnio, na osnovu člana 34 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: "Konvencija") Montemlin Šajo, kompanija u privatnom vlasništvu, sa sjedištem u Danilovgradu (u daljem tekstu: "kompanija-podnosilac predstavke") 20. oktobra 2010. godine.

2. Vladu Crne Gore (u daljem tekstu: "Vlada") je zastupala njihova zastupnica, g-đa V. Pavličić.

3. Dana 3. decembra 2014. godine žalbe u vezi dužine trajanja postupka su komunicirane Vladi a ostatak predstavke je proglašen neprihvatljivim u skladu sa Pravilom 54 stav 3 Poslovnika Suda.

ČINJENICE**OKOLNOSTI PREDMETA**

4. Kompanija-podnosilac predstavke je privatna kompanija registrovana u Danilovgradu, Crna Gora.

5. U julu 2004. godine raspisan je tender za hotel "Otrant" u Crnoj Gori. Rok za podnošenje ponuda je bio oktobar 2004. godine. Skupa sa tri druge kompanije, kompanija-podnosilac predstavke je učestvovala u tenderskoj proceduri. Ipak 30. novembra 2004. godine obaviješteni su da je tender dodijeljen drugom ponuđaču.

6. Nepoznatog datuma tokom decembra 2004. godine kompanija-podnosilac predstavke je uložila prigovor na ovu odluku. Dana 29. decembra 2004. godine Privredni sud u Podgorici je odbacio prigovor kompanije-podnosioca predstavke.

7. Dana 28. januara 2006. godine Apelacioni sud je poništio tu odluku i vratio predmet na prvostepeno postupanje.

8. Dana 15. juna 2006. godine Privredni sud je presudio protiv kompanije-podnosioca predstavke. Ova odluka je uručena kompaniji-podnosiocu predstavke 8. septembra 2009. godine.

9. Dana 26. marta 2010. godine Apelacioni sud je potvrdio odluku Privrednog suda. Odluka Apelacionog suda je uručena advokatu kompanije-podnosioca predstavke 27. aprila 2010. godine.

10. Dana 15. jula 2010. godine kompanija-podnosilac predstavke je podnijela inicijativu urgirajući na Vrhovno državno tužilaštvo da podnese zahtjev za zaštitu zakonitosti, ali je ovaj predlog odbačen 21. jula 2010. godine.

11. Dana 30. jula 2010. godine kompanija-podnosilac predstavke je podnijela ustavnu žalbu. Dana 14. oktobra 2010. godine Ustavni sud je odbacio žalbu jer je podnijeta van roka.

PRAVO

I. NAVODNA POVREDA ČLANA 6 STAV 1 KONVENCIJE

12. Kompanija-podnosilac predstavke se žalila na osnovu članova 6 i 13 Konvencije da dužina trajanja postupaka u vezi sa tenderom nije bila u skladu sa zahtjevom "razumnog vremena".

13. Sud smatra da ova žalba treba da bude ispitana samo na osnovu člana 6 stav 1 Konvencije, koji u relevantnom dijelu glasi kako slijedi:

"Prilikom odlučivanja o njegovim pravima i obavezama ..., svako ima pravo na ... raspravu u razumnom roku pred ... sudom..."

A. Prihvatljivost

14. Vlada je tvrdila da kompanija-podnosilac predstavke nije na odgovarajući način iscrpila domaće pravne lijekove. Konkretno, Vlada je istakla da je neobraćanje kompanije-podnosioca predstavke Ustavnom sudu u odgovarajućem roku rezultiralo time da njegova žalba bude odbačena kao neblagovremena.

15. Kompanija-podnosilac predstavke je tvrdila da u relevantnom vremenu ustavna žalba nije bila djelotvoran pravni lijek.

16. Sud je primijetio da je dosljedno utvrđivao da se ustavna žalba, u principu, treba smatrati djelotvornim pravnim lijekom, u smislu člana 35 stav 1 Konvencije, u odnosu na sve predstavke podnijete protiv Crne Gore od 20. marta 2015. godine (vidjeti *Siništaj i drugi protiv Crne Gore*, br. 1451/10, 7260/10 i 7382/10, stav 123, 24. novembar 2015. godine, i

Vučeljić protiv Crne Gore (odl.), br. 59129/15, stav 31, 18. oktobar 2016. godine).

17. Sud ne vidi razlog da utvrdi drugačije u konkretnom predmetu i primjećuje da je kompanija-podnosilac predstavke podnijela predstavku Sudu 20. oktobra 2010. godine. Stoga, primjedbe Vlade u ovom smislu moraju biti odbačene (vidjeti, među drugim izvorma, *Stanković i Trajković protiv Srbije*, br. 37194/08 i 37260/08, stav 36, 22. decembar 2015. godine).

18. Sud primjećuje da ova žalba nije očigledno neosnovana u smislu člana 35 Konvencije. Dalje primjećuje da nije neprihvatljiva ni po bilo kom drugom osnovu. Shodno tome mora biti proglašena prihvatljivom.

B. Osnovanost

19. Kompanija-podnosilac predstavke je potvrdila svoje žalbe.

20. Vlada je tvrdila da nije bilo povrede člana 6 stav 1 Konvencije.

21. Period koji se uzima u razmatranje je počeo decembra 2004. godine (vidjeti gornji stav 6) i okončan je 27. aprila 2010. godine. Sporni postupak je, na osnovu toga, trajao oko pet godina i četiri mjeseca na dva nivoa nadležnosti.

22. Razumnost dužine trajanja postupka mora biti procijenjena u svjetlu okolnosti slučaja i u odnosu na sledeće kriterijume: kompleksnost predmeta, ponašanje podnosioca predstavke i relevantnih državnih organa kao i što je bilo za podnosioca predstavke pitanje u sporu (vidjeti, među mnogim drugim izvorima, *Frydlender protiv Francuske* [VV], br. 30979/96, stav 43, ECHR 2000-VII).

23. Sud primjećuje da predmet nije bio naročito složen da bi se opravdala dužina trajanja od pet godina i četiri mjeseca na dva nivoa nadležnosti. Pored toga, ističe da je prvostepena presuda uručena kompaniji-podnosiocu predstavke otprilike tri godine i tri mjeseca nakon što je donijeta (vidjeti gornji stav 8), za koje odlaganje Vlada nije dostavila bilo kakvo opravdanje. Po mišljenju Suda, takvo odlaganje dostavljanja je očigledno prekomjerno.

24. Nakon ispitivanja kompletnog materijala koji mu je dostavljen i s obzirom na praksu po ovom pitanju (vidjeti, *mutatis mutandis*, *Stanković protiv Srbije*, br. 29907/05, stav 35, 16. decembar 2008. godine), Sud smatra da je dužina spornih postupaka bila preduga i da nije ispunila zahtjev "razumnog vremena".

25. Na osnovu toga, bilo je povrede člana 6 stav 1.

II. PRIMJENA ČLANA 41 KONVENCIJE

26. Član 41 Konvencije predviđa:

“Kada Sud utvrdi prekršaj Konvencije ili Protokola uz nju, a unutrašnje pravo Visoke strane ugovornice u pitanju omogućava samo djelimičnu odštetu, Sud će, ako je to potrebno, pružiti pravično zadovoljenje oštećenoj strani.”

A. Šteta i troškovi i izdaci

27. Kompanija-podnosilac predstavke je tražila 882.403,17 eura na ime materijalne štete i 10.000 eura na ime nematerijalne štete.

28. Vlada je osporila ove zahtjeve.

29. Sud ne primjećuje bilo kakvu uzročnu vezu između utvrđene povrede i navodne materijalne štete; stoga odbacuje ovaj zahtjev. Ipak, dosuđuje kompaniji-podnosiocu predstavke 1.200 eura na ime nematerijalne štete.

30. Kompanija-podnosilac predstavke nije podnijela bilo kakav zahtjev za troškove i izdatke nastale pred domaćim sudovima i Sudom. Stoga Sud ne dosuđuje naknadu u ovom smislu.

B. Kamata

31. Sud smatra da je primjereno da kamatna stopa bude zasnovana na najnižoj kamatnoj stopi Evropske centralne banke uz dodatak od tri procenta poena.

SA OVIH RAZLOGA, SUD, JEDNOGLASNO,

1. *Proglašava* predstavku prihvatljivom;
2. *Utvrdjuje* da je bilo povrede člana 6 stav 1 Konvencije;
3. *Utvrdjuje*
 - (a) da tužena država treba da plati kompaniji-podnosiocu predstavke, u roku od tri mjeseca, 1.200,00 eura (hiljadu i dvije stotine eura) uvećano za bilo koji porez koji se može naplatiti, na ime nematerijalne štete;
 - (b) da će se od dana isteka gore pomenuta tri mjeseca do dana isplate obračunavati kamata koja je jednaka najnižoj kamatnoj stopi Evropske centralne banke uz dodatak od tri procenta poena;
4. *Odbacuje* ostatak zahtjeva podnosioca predstavke za pravičnim zadovoljenjem.

Sačinjeno na engleskom jeziku, u pismenoj formi, 20. marta 2018. godine, na osnovu Pravila 77 stavovi 2 i 3 Poslovnika Suda.

Hasan Bakırcı
Zamjenik registrara

Ledi Bianku
Predsjednik